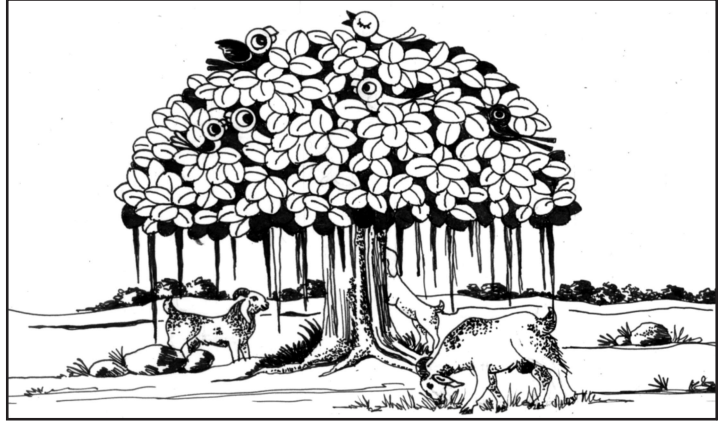

न्यग्रोधवृक्षः

प्रकृतिः एव पर्यावरणम् अस्ति । तस्याः असन्तुलनमेव पर्यावरणस्य विनाशकारणम् । पर्यावरणशब्दः परि+आवरणम् इत्यनयोः पदयोः सम्मेलनेन निष्पन्नः भवति । अस्यार्थः अस्मान् परितः स्थितम् आवरणम् एव पर्यावरणम् । पर्यावरणक्षरणेन उत्पन्नाः याः समस्याः सन्ति तासु “ओजोनपरत” इत्यस्य क्षरणम् एका प्रमुखा समस्या । अस्याः प्रमुखं कारणं वनानां व्यापकरूपेण नाशः अपि अस्ति । संस्कृतसाहित्ये तु प्राचीनकालादेव पर्यावरणसंरक्षणं प्रति जागरूकता दृश्यते । अत्र एतं विषयम् अवलम्ब्यैव एषा कथा प्रस्तुतास्ति ।

कस्मिंश्चित् ग्रामे एकः प्राचीनः विशालः च न्यग्रोधवृक्षः आसीत् । सः पशुपक्षिभ्यः बहुविधेभ्यः जीवजन्तुभ्यः मनुष्येभ्यः अपि नित्यं बहुपकारकः आसीत् । पथिकाः तस्य वृक्षस्य छायायां पाथेयं भक्षयित्वा मार्गायासं परिहरन्ति स्म । पशवः छायायार्थं वृक्षमिमम् आश्रयन्ति स्म । पक्षिणः तस्य शाखासु नीडानि विरच्य वसन्ति स्म । सर्पाश्च तत्रत्येषु वल्मीकेषु वासं कुर्वन्ति स्म । एवं स वृक्षः सर्वप्रियः सर्वहितकारी सर्वापेक्षितः च आसीत् ।

तस्य न्यग्रोधवृक्षस्य शाखायाम् एकः काकः बहुकालात् वसन्नासीत् । कस्मिंश्चित् दिने स वायसः किमपि स्मरन् इतस्ततः दृष्ट्वा एवम् उच्चैः अरटत्- “हे बन्धवः! श्रूयन्तां मे वचः । अहम् अस्मिन् वृक्षे चिरात् वसामि । अतः अस्योपरि ममैव अधिकारः वर्तते । अयं मदीयः वृक्षः इति । काकस्य ध्वनिः क्रमेण अन्तरिक्षम् अस्पृशत् ।

काकस्य रटनं श्रुत्वा वृक्षस्य समीपे चरन्तः वृक्षाग्रे डयमानाः वृक्षस्य कोटरेषु निवसन्तः च सर्वे प्राणिनः पशवः पक्षिणः सर्पाश्च समायाताः । तेषां मध्ये प्रथमं सर्पः फटाटोपं कुर्वन् न्यगदत् “पितृपितामहानां कालादपि अहम् अत्रैव निवसामि अतोऽयं वृक्षः मदीय एव” इति । ततः शाखातः शाखान्तरं चक्रम्य एकः कीटः प्रत्यवदत् “मदीयैः अर्भकैः सार्द्धम् अहं बहुवर्षेभ्यः अत्रैव उषितवानस्मि । अतोऽयं वृक्षः ममैव” इति ।

अनन्तरं शुकः “अस्य वृक्षस्य फलानि खादन् जन्मतः अहमत्रैव वर्ते । नाहमिमं द्रुमं परित्यक्तुमिच्छामि । मदीय एवायं न्यग्रोधवृक्षः” इति उच्चैः अभणत् । ततश्च तत्रत्याः अपरिमिताः कृमयः कीटाश्च “अयं तरुः अस्मदीय एव” इत्युक्त्वा वृक्षस्योपरि स्वं-स्वम् अधिकारं घोषयन् विचित्रतरं कोलाहलम् अकुर्वन् ।

अत्रान्तरे कश्चित् अजापुत्रः तत्रागतः । सोऽपि तस्य तरोः पत्राणि खादन् नन्दति स्म । तं दृष्ट्वा सर्वे प्राणिनः न्यायनिर्णयं कर्तुं तं प्रार्थयन्त । सर्वेषां वचनानि श्रुत्वा स अजः अवदत् - “अस्तु मया समेषां समस्या समाकर्णिता । इदानीं मम वचनानि यूयं शृणुत । काश्चन शाखाः काकेभ्यः, शाखान्तराणि च कृमिकीटेभ्यः, मूलं सर्वेभ्यः अनेन प्रकारेण सर्वेभ्योऽपि वृक्षं विभज्य दापयिष्यामि । अस्मिन्नेव ग्रामे कश्चित् वृक्षच्छेदकः मे मित्रमस्ति । तम् आह्वयामि इमं वृक्षं खण्डशः कर्तुम्” इति ।

अजस्य निर्णयः सर्वैः स्वीकृतः अतः सर्वेऽपि वृक्षच्छेदकस्य समीपं गत्वा न्यग्रोधवृक्षं छित्वा तस्य भागानाम् वितरणार्थं प्रार्थयन्त । परं सोऽयं काष्ठच्छेदकः अवदत् “पूर्वम् अहं वृक्षान् छिनदिमि स्म । अधुना तादृशे कुत्सिते कर्मणि न व्यापारयामि । वृक्षाणां छेदनं महत् पापमिति मया अधिगतमस्ति अतः न्यग्रोधवृक्षस्य छेदनम् अहं न करिष्यामि” इति ।

तथापि सर्वे प्राणिनः तं वृक्षं छेतुं यदा निर्बन्धम् अकुर्वन् तदा स धीमान् इदमाह - “अस्तु तर्हि प्रथमं मे वचः शृणुत-यूयं सर्वेऽपि अनेन वृक्षेण उपकृताः एव । वृक्षस्य उपकारं स्वीकृत्य युष्माभिः कः प्रत्युपकारः कृतः ? युष्माकं मध्ये कः वृक्षस्य जलसेचनम् अकरोत् ? कः तस्य रक्षणं विहितवान् ? न कोऽपि किञ्चिदपि अकरोत् । वरुणदेवः वृष्टिं वर्षति । सूर्यदेवः प्रकाशं प्रयच्छति । भूमाता वृक्षस्य आधारभूता अस्ति । वायुः अनिलं ददाति । ते सर्वे वृक्षं पालयन्ति पोषयन्ति रक्षन्ति च । ते न कदापि “मम अधिकारः वर्तते” इति अवदन् । ते सर्वे परोपकारिणः । परं यूयं सर्वे परापकारिणः वृक्षस्य साहाय्यं स्वीकृत्य तमेव नाशयितुं कृतसङ्कल्पा यूयं स्वाश्रयमेव नाशयथ । अस्मिन् वृक्षे छिन्ने सति यूयं कुत्र गमिष्यथ ?

सर्वमिदं श्रुत्वा पशुपक्षिणः “आम् । सत्यम् । वयं स्वकर्तव्यं विस्मृत्य अधिकारार्थं कोलाहलं कुर्मः । वृक्षः प्रकृतिदत्तः वरः अस्ति । स न कस्यापि एकस्य सम्पत् भवितुमर्हति । अस्माभिः सर्वैः मिलित्वा वृक्षस्य संरक्षणं संवर्धनं समारोपणं च कर्तव्यम् । न तु विनाशः कार्यः” इति दृढनिश्चयम् अकुर्वन् । अस्माभिः मानवैः अपि वृक्षसम्पत् वर्धनीया ननु ।

शब्दार्थः

न्यग्रोधवृक्षः - बरगद का पेड़ । बहूपकारकः - बहुत अधिक उपकार करने वाला । बहुविधेभ्यः - अनेक प्रकार के । पथिकाः - राहगीर । पाथेयम् - रास्ते का भोजन । मार्गायासम् - रास्ते की थकान को । नीडानि - घोंसले । विरच्य - रचकर/बनाकर । बल्मीकेषु - बिलों में । वायसः - कौआ । न्यगदत् - बोला । मदीयः - मेरा । डयमानाः - उड़ते हुए । फटाटोपं कुर्वन् - फण से क्रोध को प्रकट करते हुए, फुसकारते हुए । चक्रम्य - घूमकर । अर्भकैः सह - पुत्रों के साथ । उषितवानस्मि - रह रहा हूँ । द्रुमम् - वृक्ष को । अभणत् - बोला । घोषयन् - घोषणा करते हुए । तत्रत्याः - वहाँ के । अजापुत्रः - बकरी का बच्चा । नन्दति - प्रसन्न होता है । समेषाम् - सभी की । दापयिष्यामि - दिलवाऊँगा । वृक्षच्छेदकः - वृक्ष को काटने वाला/लकड़हारा । आह्वयामि - बुलाता हूँ । खण्डशः - टुकड़े-टुकड़े । छित्वा - काटकर । कुत्सिते - निन्दित में/बुरे में । छिनत्ति - काटता है । धीमान् - बुद्धिमान् । वृष्टिम् - वर्षा को । भूमाता - धरती माता । परापकारिणः - दूसरों का अपकार करने वाला । साहाय्यम् - सहायता को । स्वाश्रयमेव - अपने आश्रय को ही ।

अभ्यासः

1. एकपदेन उत्तरं लिखत -

- (क) ग्रामे कः वृक्षः आसीत् ?
- (ख) के मार्गायासं परिहरन्ति स्म ?
- (ग) कस्य ध्वनिः अन्तरिक्षम् अस्पृशत् ?
- (घ) प्रकृतिदत्तः वरः कः ?
- (ङ) तरोः पत्राणि खादन् कः नन्दति स्म ?

2. एकवाक्येन उत्तरं लिखत -

- (क) सर्वैः कस्य निर्णयः स्वीकृतः ?
- (ख) कः वृष्टिं वर्षति ?
- (ग) वृक्षस्य आधारभूता का ?
- (घ) अस्माभिः का वर्धनीया ?
- (ङ) किं महत् पापम् अस्ति ?

3. अधोलिखितप्रश्नानाम् उत्तराणि लिखत -

- (क) शुकः किम् अवदत् ?
- (ख) कीटः किं प्रत्यवदत् ?
- (ग) वृक्षच्छेदनविषये काष्ठच्छेदकः किम् अवदत् ?

4. प्रदत्तशब्दैः रिक्तस्थानानि पूरयत -

(नीडानि, अनिलं, मार्गायासं, सूर्यदेवः, चक्रम्य)

- (क) शाखान्तरं एकः कीटः अवदत् ।
- (ख) पथिकाः परिहरन्ति स्म ।
- (ग) पक्षिणः शाखासु विरच्य वसन्ति स्म ।
- (घ) वायुः ददाति ।
- (ङ) प्रकाशं प्रयच्छति ।

5. यथायोग्यं योजयत -

‘अ’

- (क) प्राचीनः
- (ख) वरुणदेवः
- (ग) फटाटोपम्
- (घ) सर्पाः
- (ङ) प्रकृतिदत्तः वरः

‘आ’

- सर्पः करोति
- न्यग्रोधवृक्षः
- वृष्टिं वर्षति
- वृक्षः
- वल्मीकेषु

6. शुद्धवाक्यानां समक्षम् “आम्” अशुद्धवाक्यानां समक्षं “न” इति लिखत -

- (क) शुकस्य ध्वनिः अन्तरिक्षम् अस्पृशत् ।
- (ख) कीटः अर्भकैः सार्द्धम् वसति स्म ।
- (ग) वृक्षच्छेदकः वृक्षं खण्डशः कृतवान् ।
- (घ) वृक्षाणां छेदनं महत् पापम् ।
- (ङ) सूर्यदेवः वृष्टिं वर्षति ।

7. अधोलिखितपदानां प्रकृतिं प्रत्ययं च पृथक्कुरुत -

यथा - भक्षयित्वा - भक्ष् + क्त्वा

- (क) कुर्वन्
(ख) विभज्य
(ग) छेत्तुम्
(घ) विस्मृत्य

8. अधोलिखितपदानां सन्धिविच्छेदं कृत्वा सन्धिनाम लिखत -

पदम्	विच्छेदः	सन्धिनाम
यथा - इत्युक्त्वा	इति + उक्त्वा	यण् सन्धि
(क) ममैव		
(ख) सर्पाश्च		
(ग) सोऽयम्		
(घ) तत्रागतः		

9. अधोलिखितपदानां पर्यायशब्दान् लिखत -

यथा - वृक्षः - तरुः

- (क) काकः
(ख) सर्पः
(ग) पिता
(घ) पुत्रः

10. अव्ययैः वाक्यरचनां कुरुत -

यथा - एव - ईश्वरः एव रक्षकः अस्ति ।

- (क) अपि
(ख) तर्हि
(ग) ततः

योग्यताविस्तारः -

- “वृक्षः” इति विषयमधिकृत्य संस्कृते निबन्धं लिखत ।
- पर्यावरणसंरक्षणार्थम् उपायान् लिखत ।